

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/46/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915200795
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2015:5915200795.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľa: Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s., IČO: 31338976, so sídlom Ul. 29. augusta č. 1/A, 814 80 Bratislava, SR, proti odporcovi: S. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K. č. XXX, XXX XX K. K., štátny občan SR, právne zastúpený JUDr. Igor Raáb, advokát, Advokátska kancelária, Kuzmányho č. 57, 040 01 Košice, v konaní o zaplatenie 33,19 eur s prísil

rozhodol:

Súd návrh v celom rozsahu zamietá.

Odporcovi sa priznáva náhrada trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku za odpor proti platobnému rozkazu vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 671,98 eur, ktoré mu je navrhovateľ povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu odporcu JUDr. Igora Raába, advokáta, a to do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 27.02.2013 tunajšiemu súdu postúpeným dňa 16.01.2015 sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 33,19 eur spolu s trovami konania. Po skutkovej a právnej stránke navrhovateľ návrh na začatie konania odôvodnil tým, že vedie v zmysle zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 566/2001 Z.z.“) odporcovi účet majiteľa cenných papierov (§ 99 a § 105 zákona č. 566/2001 Z.z.). Službu „CD-55-vedenie účtu majiteľa“ poskytuje navrhovateľ odporcovi v zmysle § 99 ods. 8 zákona č. 566/2001 Z.z. za odplatu. Cena služby je vypočítaná v zmysle cenníka Centrálného depozitára cenných papierov SR v znení neskorších dodatkov, ktorý bol schválený v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Na základe uvedeného vyfakturoval navrhovateľ odporcovi poplatok za vedenie účtu - služba „CD-55“, a to za rok 2008 v súlade s Cenníkom v znení Dodatku platnom ku dňu vystavenia faktúry. Ku dňu podania návrhu odporca navrhovateľovi žalovanú sumu neuhradil.

Dňa 03.06.2015 vydal tunajší súd platobný rozkaz č.k. 9C/46/2015-20 zo dňa 03.06.2015, ktorý bol z dôvodu riadne a včas podaného odporu zo strany právneho zástupcu odporcu zrušený a súd vo veci nariadil pojednávanie. Odporca v odpore proti platobnému rozkazu poukázal na to, že podkladom a dôkazom pre vydanie platobného rozkazu v súdnej veci mala byť faktúra č. 8000003745 znejúca na sumu 33,19 eur. Odporcovi bol dňa 05.06.2015 doručený platobný rozkaz, ktorým súd návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovel a platobný rozkaz vydal. Súčasne bol odporcovi doručený aj návrh na vydanie platobného rozkazu s jedinou prílohou, a to Dodatkom č. 3 k Cenníku centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. zo dňa 10.01.2008. Predmetná faktúra č. 8000003745, ktorá mala byť v zmysle tvrdení navrhovateľa dôkazom o oprávnenosti jeho pohľadávky a mala byť prílohou návrhu odporcovi doručená nebola. Vzhľadom k tomu, že odporca si nebol vedomý svojho záväzku

voči navrhovateľovi, dostavil sa na konajúci súd za účelom zabezpečenia si uvedeného dôkazu, aby sa k uvedenému platobného rozkazu mohol riadne vyjadriť a požiadal súd o vyhotovenie fotokópie predmetnej faktúry zo súdneho spisu, avšak predmetná faktúra sa v spise nenachádzala. Podľa názoru odporcu návrh na začatie konania nespĺňal zákonom prezumované náležitosti uvedené v § 79 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), v dôsledku čoho nebolo v súdnej veci možné na podklade takéhoto návrhu navrhovateľa vydať v skrátenej konaní platobný rozkaz. Predmetný návrh neobsahoval dôkaz, na ktorý sa navrhovateľ odvolával a navyše z jediného priloženého listinného dôkazu, a to Dodatku č. 3 k Cenníku centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. zo dňa 10.01.2008 nebolo možné vyvodiť záver o existencii pohľadávky navrhovateľa voči odporcovi a ani nebolo možné týmto jediným priloženým listinným dôkazom preukázať existenciu akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom. Napriek uvedeným nedostatkom zostal konajúci súd nečinný a nedošlo k splneniu a odstráneniu nedostatkov, ktoré mal predmetný návrh. Z dôvodu opomenutia/ nebanlivosti/ nedôslednosti/ účelnosti postupu navrhovateľa, ale najmä postupu a konania súdu, kedy súd svojim postupom/nekonaním vydal platobný rozkaz napriek neúplnosti návrhu, bol odporca nútený podať odpor proti platobnému rozkazu, a to vzhľadom na dôkaznú nepreukázateľnosť navrhovateľom tvrdených skutočností.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu zo dňa 29.06.2015 poukázal na to, že dňa 25.04.1993 bol Strediskom cenných papierov SR, a.s. (ďalej len „SCP“) zriadený účet majiteľa cenných papierov č. účtu XXXXXXXXXXXX vedený na meno T. S., rodné číslo XXXXXX/XXXX na základe evidencie cenných papierov. Právny vzťah medzi odporcom a SCP vznikol v zmysle § 56 Zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 600/1992 Zb.“), podľa ktorého bolo SCP povinné evidovať zaknihované cenné papiere a v zmysle § 57 zákona č. 600/1992 Zb. viedlo evidenciu zaknihovaných cenných papierov na účet majiteľov cenných papierov. SCP zriadilo účet majiteľa pre odporcu v súlade s § 58 zákona č. 600/1992 Zb. z dôvodu, že sa stal majiteľom zaknihovaných cenných papierov na základe privatizácie. V súčasnosti (ako aj v roku 2008) navrhovateľ eviduje zaknihované cenné papiere v zmysle § 99 a § 105 zákona č. 566/2001 Z.z.. Spätný výpis z účtu k 01.01.2008 je dôkazom existencie právneho vzťahu medzi odporcom a navrhovateľom v roku 2008. Z uvedených dokladov je zrejmé, že v predmetnom roku navrhovateľ evidoval na účte odporcu cenné papiere. V čase zriadenia účtu majiteľa cenných papierov sa podľa platnej legislatívy nevyžadovala písomná forma uzavretia zmluvy, a preto má navrhovateľ za to, že zmluvný vzťah medzi odporcom a navrhovateľom vznikol priamo zo zákona na základe evidencie zaknihovaných cenných papierov. Navrhovateľ ďalej poukázal na to, že v roku 2004 došlo k zmene, kedy navrhovateľ nadviazal na činnosť predošlého SCP v zmysle zákona č. 566/2001 Z.z.. K uvedenej zmene došlo na základe rozhodnutia Ministerstva financií SR, ktorým sa schválila zmena obchodného mena spoločnosti Stredisko cenných papierov SR, a.s. na Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s. a zmena predmetu činnosti SCP v súlade s rozhodnutím Úradu pre finančný trh č. GRUFT-001/2003//CD zo dňa 28.08.2003 o udelení povolenia na vznik a činnosť Centrálného depozitára. V predmetných rokoch viedol navrhovateľ odporcovi účet č. XXXXXXXXXXXX. Nesúlad medzi pôvodným stavom, kedy na meno odporcu bol vedený účet č. XXXXXXXXXXXX so súčasným stavom, teda číselným označením účtu, vznikol v dôsledku splnenia povinností navrhovateľa na základe novely zákona č. 566/2001 Z.z., t.j. zákona č. 209/2007 Z.z., konkrétne ustanovenia § 173g zákona č. 566/2001 Z.z.. Navrhovateľ bol v zmysle § 164a ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. oprávnený aj bez žiadosti zriadiť majiteľovi účtu zriadeného podľa zákona č. 600/1992 Zb. účet majiteľa podľa § 105 zákona č. 566/2001 Z.z. a presunúť cenné papiere z účtu zriadeného podľa doterajších predpisov na účet majiteľa zriadeného podľa § 105 zákona č. 566/2001 Z.z.. V nadväznosti na uvedenú právnu úpravu bol navrhovateľ oprávnený podľa § 164a ods. 6 zákona č. 566/2001 Z.z. zmeniť číselné označenie účtu zriadeného podľa zákona č. 600/1992 Zb.. Pokiaľ ide o charakter právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom, tento má podľa názoru navrhovateľa povahu obchodnoprávneho vzťahu, a teda sa spravuje ustanoveniami zákona č. 566/2001 Z.z. a v neupravených otázkach zákonom č. 513/1991 Zb., t.j. Obchodným zákonníkom. V tomto smere poukázal na § 105 zákona č. 566/2001 Z.z., podľa ktorého sa vzťah medzi členom a majiteľom účtu výslovne spravuje zákonom č. 566/2001 Z.z. a Obchodným zákonníkom. Napriek absencii výslovného zákonného určenia rozhodného predpisu, ktorým sa spravujú vzťahy súvisiace s vedením účtu majiteľa medzi navrhovateľom a klientmi, ak tento klient nie je členom, má navrhovateľ za to, že tieto právne vzťahy sa spravujú zákonom č. 566/2001 Z.z. a v neupravených otázkach Obchodným zákonníkom, keď v oboch prípadoch, v prípade, že je účet vedený, či už u navrhovateľa alebo u člena, ide o vedenie účtu v súlade s § 105 zákona č. 566/2001 Z.z.. V súvislosti s obchodnoprávnou povahou právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom poukázal aj na § 261 ods. 6 písm. c)

Obchodného zákonníka, keď medzi navrhovateľom a odporcom sa jedná o odplatný záväzkový vzťah týkajúci sa cenných papierov, pričom neexistuje iné ako obchodnoprávne využitie cenných papierov. Navrhovateľ súčasne poukázal na to, že odporcu rozhodne nemožno posudzovať za spotrebiteľa, nakoľko tento nepoužíval službu pre priamu osobnú spotrebu seba alebo členov svojej domácnosti. Odporca v súdnej veci nenadobudol veci bežnej spotreby ale rozhodol sa zhodnocovať svoje finančné prostriedky investíciou na kapitálovom trhu nadobudnutím cenných papierov. Takéto investície dávajú nadobúdateľovi možnosť spolupôsobiť na správe a riadení spoločnosti, resp. inej zákonom určenej osobe v zmysle osobitných predpisov, keď uvedená skutočnosť sama osebe vylučuje postavenie odporcu v danom právnom vzťahu ako spotrebiteľa. S poukazom na uvedené má navrhovateľ za to, že si svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím 4 - ročnej premlčacej lehoty.

Na pojednávaní zo dňa 22.07.2015 odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukázal na to, že on nijakým spôsobom nespochybňuje dôvodnosť nároku uplatneného navrhovateľom v súdnej veci, avšak návrh nie je súdne vymožitelný vzhľadom na vznesenú námietku premlčania proti uplatnenému nároku. Poukázal na to, že faktúra č. XXXXXXXXXXXX nebola odporcovi pred začatím konania v súdnej veci doručená. Pokiaľ ide o dôvodnosť vznesenej námietky premlčania poukázal na to, že v zmysle § 105 ods. 5 zákona č. 566/2001 Z.z. sa právny vzťah medzi majiteľom účtu a navrhovateľom riadi Obchodným zákonníkom, a teda predmetné právo si navrhovateľ mohol uplatniť na súde v 4-ročnej premlčacej dobe. Nesúhlasil s argumentáciou navrhovateľa, ktorý počíta predmetnú premlčaciu dobu odo dňa splatnosti predmetnej faktúry a má za to, že s poukazom na § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka mal navrhovateľ právo si uplatniť predmetný nárok na súde od 01.01.2009, keď od 02.01.2009 začala plynúť 4-ročná premlčacia doba a nárok sa premlčal dňa 02.01.2013. Súčasne odporca poukázal na to, že jemu nebola faktúra zo strany navrhovateľa, na základe ktorej mu bola vyúčtovaná predmetná žalovaná suma nikdy doručená a on sa o predmetnej faktúre dozvedel až na základe informácie podanej mu zo strany svojho právneho zástupcu pred uvedeným pojednávaním.

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 04.08.2015 poukázal na to, že predmetný právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka a z uvedeného dôvodu je premlčacia doba v zmysle § 397 Obchodného zákonníka 4 ročná, pričom podľa § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka plynie odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde. Vzhľadom na skutočnosť, že vystavená faktúra za vedenie účtu majiteľa cenných papierov za rok 2008 sa stala splatnou dňa 28.02.2009 v prípade neuplatnenia práva na zaplatenie dlžnej sumy, by sa predmetné právo premlčalo až dňa 01.03.2013. Nesúhlasil s argumentáciou odporcu, že predmetnú pohľadávku si mohol uplatniť na súde pred splatnosťou žalovanej faktúry, a preto keďže si uplatnil predmetný nárok na súde návrhom podaným dňa 22.02.2013, uplatnil si svoj nárok ešte pred uplynutím 4-ročnej premlčacej doby.

V písomnom podaní zo dňa 10.09.2015 odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 14Co/80/2014, v ktorom v skutkovo obdobnej veci sa odvolací súd stotožnil so záverom prvostupňového súdu o aplikácii premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka vo vzťahu medzi podnikateľom a spotrebiteľom.

V písomnom podaní zo dňa 02.10.2015 navrhovateľ poukázal na to, že navrhovateľ pri vystavení faktúry, na základe ktorej bola odporcovi vyúčtovaná žalovaná suma postupoval v súlade so zákonom č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty, keď § 71 uvedeného zákona ukladá platiteľovi dane povinnosť vystaviť faktúru najneskôr do 15 dní od vzniku daňovej povinnosti, pričom v čase vystavenia predmetnej faktúry zákon nestanovoval konkrétnu lehotu na stanovenie dátumu splatnosti. Navrhovateľ určil dátum splatnosti poplatku za vedenie účtu majiteľa na deň 28.02.2009, čím zabezpečil dostatočný časový priestor na úhradu tohto poplatku, ako aj samotné doručenie faktúry odporcovi.

Na pojednávaní zo dňa 07.10.2015 odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na vznesenej námietke premlčania pričom ponechal na úvahe súdu, či túto námietku premlčania bude súd považovať z hľadiska obchodného práva alebo z hľadiska občianskeho práva keď opätovne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 14Co/80/2014. V rámci záverečnej reči poukázal na to, že navrhovateľ nepreukázal riadne doručenie predmetnej faktúry a teda neúniesol dôkazné bremeno ohľadne vystavenia faktúry a jej riadneho doručenia do sféry dispozície odporcu pričom súčasne nepreukázal, že odporca sa mal možnosť o vydaní a splatnosti faktúry dozvedieť inak. Súčasne poukázal na § 71 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty, podľa ktorého okrem iného platiteľ vyhotoví faktúru najneskôr do 15 dní od vzniku daňovej povinnosti, keď v zmysle § 19 ods. 2

predmetného zákona daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby, pričom v zmysle ods. 3 ak sa dodanie tovaru alebo služby uskutočňuje čiastkovo alebo opakovane počas trvania zmluvy, považuje sa tovar alebo služba za dodaný najneskôr posledným dňom obdobia, na ktoré sa platba za opakovane alebo čiastkovo dodávaný tovar alebo službu vzťahuje, a ak je dohodnutá platba za obdobie dlhšie ako 12 kalendárnych mesiacov, považuje sa tovar alebo služba za dodaný tovar najneskôr posledným dňom 12. mesiaca, t.j. 31. decembra.

Súd vo veci okrem výsluchu odporcu vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, a to fotokópiou Dodatku č. 3 k Cenníku centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. zo dňa 10.01.2008, fotokópiou D 046B výpisu z účtu so všetkými právami spojenými s CP k spätnému dátumu, ako aj fotokópiou faktúry č. 8000003745, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dňa 25.04.1993 bol Strediskom cenných papierov SR, a.s. zriadený účet majiteľa cenných papierov č. účtu XXXXXXXXXXXXX vedený na meno odporcu na základe evidencie cenných papierov. Predmetný právny vzťah medzi odporcom a Strediskom cenných papierov SR, a.s. vznikol v súlade s § 56 zákona č. 600/1992 Zb. pričom Stredisko cenných papierov SR, a.s. zriadilo účet majiteľa pre odporcu v súlade s § 58 zákona č. 600/1992 Zb. z dôvodu, že sa stal majiteľom zaknihovaných cenných papierov na základe privatizácie. V čase zriadenia majiteľa účtu cenných papierov sa nevyžadovala písomná forma uzavretia zmluvy a právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom vznikol priamo zo zákona na základe evidencie zaknihovaných cenných papierov. V roku 2004 došlo k zmene, keď navrhovateľ nadviazal na činnosť predošlého Strediska cenných papierov SR, a.s., pričom v predmetných rokoch viedol navrhovateľ odporcovi účet č. XXXXXXXXXXXXX, keď nesúladi medzi pôvodným stavom, kedy bol na meno odporcu vedený účet č. XXXXXXXXXXXXX so súčasným stavom, teda číselným označením účtu, vznikol v dôsledku splnenia povinností navrhovateľa na základe novely zákona č. 566/2001 Z.z., a to zákona č. 209/2007 Z.z.. Na základe faktúry č. 8000003745 navrhovateľ odporcovi vyúčtoval položkou „CD-55-vedenie účtu majiteľa“ sumu 1.000,-Sk (33,19 eur), keď splatnosť predmetnej faktúry stanovil navrhovateľ na deň 28.02.2009. Odporca proti nároku navrhovateľa vzniesol námietku premlčania.

S poukazom na konštantnú judikatúru všeobecných súdov SR (viď. napr. rozsudok NS SR sp.zn. 1Mobdo/1/2007 zo dňa 27.08.2008) sa súd vzhľadom na vnesenú námietku premlčania primárne zaoberal otázkou premlčania predmetného záväzku. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. (ktoré je svojou povahou procesným predpisom účinným od 01.05.2014) v zmysle ktorého, ak sú predmetom konania nároky zo spotrebiteľskej zmluvy, súd prihliadne na premlčanie záväzku z úradnej povinnosti. Pri posúdení dôvodnosti uplatneného nároku sa súd potom prioritne zaoberal otázkou premlčania predmetného záväzku, t.j. či premlčanie uplatneného nároku je potrebné subsumovať pod normy Občianskeho alebo Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že zákon č. 566/2001 Z.z. v znení účinnom v čase vzniku nároku navrhovateľa právnu úpravu charakteru právneho vzťahu medzi navrhovateľom a majiteľom účtu výslovne neupravoval. V zmysle § 105 ods. 5 označeného právneho predpisu právne vzťahu medzi členom, ktorému bol účet majiteľa zriadený a Centrálnym depozitárom a právny vzťah medzi členom a majiteľom takéhoto účtu sa spravuje týmto zákonom a Obchodným zákonníkom. Uvedené ustanovenie sa podľa názoru súdu však vzťahuje výlučne na právny vzťah medzi členom a Centrálnym depozitárom a medzi členom a majiteľom účtu, pričom nemožno toto ustanovenie rozširovať aj na vzťah samotného navrhovateľa a odporcu ako majiteľa účtu, keď z uvedeného ustanovenia nevyplýva možnosť subsidiárneho použitia Obchodného zákonníka na vzťah Centrálného depozitára cenných papierov a majiteľa účtu (k tomu viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/303/2014-94 zo dňa 27.11.2014). Pokiaľ navrhovateľ odvodzoval obchodnoprávny charakter právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom z § 261 ods. 6 písm. c) Obchodného zákonníka v platnom a účinnom znení (z § 261 ods. 3 písm. c) Obchodného zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase) súd poukazuje na to, že uvedené ustanovenie nezakladá obchodnoprávny vzťah medzi účastníkmi konania, nakoľko v zmysle predmetného ustanovenia sa touto časťou zákona (pozn. III časť Obchodného zákonníka) spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy z burzových obchodov a ich sprostredkovania (§ 642) a ďalej z odplatných zmlúv týkajúcich sa cenných papierov, pričom zo samotných tvrdení navrhovateľa, ako aj v konaní zisteného skutkového stavu mal súd preukázané, že vzťah medzi navrhovateľom a odporcom nevznikol ani na základe zmluvy podľa § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka, ale priamo ex lege, a teda nemožno naň použiť v otázke premlčania ustanovenia Obchodného zákonníka, keď § 261 ods. 6 písm. c) Obchodného

zákonníka v platnom a účinnom znení zaraďuje medzi tzv. absolútne obchody iba právne vzťahy z odplatných zmlúv týkajúcich sa cenných papierov, avšak ako už bolo uvedené predmetný právny vzťah nevznikol z odplatnej zmluvy. Súd sa zaoberal aj otázkou, či obchodnoprávny charakter predmetného právneho vzťahu možno odvodiť od § 58 ods. 5 zákona č. 600/1992 Z.z., podľa ktorého právny vzťah medzi majiteľom účtu a strediskom sa spravuje týmto zákonom a Obchodným zákonníkom v spojení s § 161 zákona č. 566/2001 Z.z. pričom poukazuje na to, že navrhovateľ bol v zmysle § 164a ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. oprávnený zriadiť majiteľovi účtu zriadeného podľa doterajších predpisov (t.j. zákona č. 600/1992 Zb.) účet majiteľa podľa § 105 zákona č. 566/2001 Z.z. a presunúť naň cenné papiere, čo aj učinil. Tým účet majiteľa zriadený podľa doterajších predpisov v zmysle § 164a ods. 5 zákona č. 566/2001 Z.z. v znení novely č. 209/2007 Z.z. zanikol. Na základe uvedeného právny vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe a za účinnosti zákona č. 566/2001 Z.z., a preto sa posudzuje podľa zákona č. 566/2001 Z.z. a nie podľa predošlej úpravy, v zmysle ktorej právny vzťah medzi majiteľom účtu a Strediskom cenných papierov sa spravoval podľa zákona č. 600/1992 Zb. a Obchodným zákonníkom. Uvedená úprava však bola od účinnosti zákona 566/2001 Z.z. zrušená a neprevzatá do ustanovenia §105 ods. 5 zákona č. 566/2001 Z.z. (viď. napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/474/2004 zo dňa 13.11.2014). Pri absencii osobitnej úpravy, vzhľadom na povahu účastníkov konania, keď odporca v predmetnom právnom vzťahu rozhodne vystupoval ako nepodnikateľ, ako aj charakter predmetného právneho vzťahu, keď rozhodne neobstojí argumentácia navrhovateľa o vóli odporcu obchodovať s cennými papiermi, keď sám navrhovateľ uvádza, že odporca sa stal majiteľom cenných papierov na základe privatizácie a právny vzťah medzi ním a odporcom vznikol priamo zo zákona, súd dospel k záveru, že predmetný právny vzťah je potrebné posudzovať v zmysle zákona č. 566/2001 Z.z. v spojení s Občianskym zákonníkom. Keď potom navrhovateľ fakturoval odporcovi úhradu za vedenie účtu vo výške 33,19 eur za rok 2008 faktúrou č. 8000003745 splatnou dňa 28.02.2009 a návrh na súd podal až dňa 27.02.2013, stalo sa tak po uplynutí všeobecnej 3-ročnej premičacej doby podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka (premičacia doba ohľadne predmetného peňažného záväzku uplynula najneskôr 3 roky po splatnosti predmetnej faktúry, t.j. dňa 28.02.2012). Vzhľadom na povahu odporcu ako účastníka konania, ktorý rozhodne nevstupoval do predmetného právneho vzťahu ako podnikateľ, keď pôvodný právny vzťah vznikol na základe privatizácie, ktorej cieľom bolo určitým spravodlivým spôsobom prerozdeliť masu majetku, ktorá bola pôvodne vo vlastníctve štátu v súvislosti s transformáciou hospodárstva na občanov, súd nevidí dôvod, pre ktorý by odporca v danom právnom vzťahu nemal byť posudzovaný ako spotrebiteľ, a teda aj z tohto dôvodu povaha predmetného právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom jednoznačne vykazuje charakter občianskoprávneho spotrebiteľského vzťahu.

Na základe vyššie uvedeného súd návrh na začatie konania v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva proti navrhovateľovi, ktorý nemal vo veci úspech ani len čiastočný.

Účelne vynaložené trovy konania pozostávajú zo súdneho poplatku za odpor proti platobnému rozkazu vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 671,98 eur, ktoré boli priznané v súlade s ustanoveniami Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (ďalej len „Vyhlášky“) nasledovne: za jeden úkon právnej služby prislúcha právnemu zástupcovi odporcu odmena vo výške 16,60 eur, potom za 4 úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia, spísanie odporu proti platobnému rozkazu a účasť na pojednávaniach zo dňa 22.07.2015 a 07.10.2015), t.j. 4 x 16,60 eur čo predstavuje spolu 66,40 eur. V súlade s § 15 ods. 1 v spojení s § 16 ods. 3 Vyhlášky právnemu zástupcovi odporcu prislúcha náhrada hotových výdavkov tzv. režijných paušálov v súvislosti so 4-mi úkonmi právnych služieb vykonanými v roku 2015 vo výške 4 x 8,39 eur, t.j. spolu 33,56 eur. Podľa § 15 písm. b) v spojení s § 17 ods. 1 Vyhlášky právnemu zástupcovi odporcu prislúcha náhrada za stratu času za čas strávený cestou z Košíc, t.j. miesto sídla právneho zástupcu odporcu do Ružomberka a späť na pojednávania zo dňa 22.07.2015 a zo dňa 07.10.2015 vo výške uplatnenej právnym zástupcom odporcu, t.j. v rozsahu 10-tich začatých polhodín za každú z týchto ciest, (10 x 13,40 eur) čo predstavuje sumu 134,-eur za každú z týchto ciest, potom za dve cesty 268,-eur. V súlade s § 15 písm. a) Vyhlášky v spojení s § 16 ods. 4 Vyhlášky prislúcha právnemu zástupcovi odporcu náhrada cestovného za cestu z Košíc do Ružomberka a späť zo dňa 22.07.2015 vo výške 96,83 eur (základná náhrada 0,183 eur, počet km 394, údaj podľa potvrdenia o spotrebe motorového vozidla právneho zástupcu odporcu 5,4 l/100 km, priemerná cena spotrebovaných pohonných hmôt 1,162 eur/liter) a za cestu z Košíc do Ružomberka zo dňa 07.10.2015, náhrada cestovného vo výške 95,19 eur (základná náhrada 0,183 eur, počet km 394, údaj o spotrebe

motorového vozidla právneho zástupcu odporcu 5,4 l/100 km, cena spotrebovaných pohonných hmôt 1,085 eur/liter). Nakoľko právny zástupca odporcu je platcom DPH, zvyšuje sa podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky odmena a náhrady podľa tejto Vyhlášky o 20 % DPH, t.j. o sumu 112,-eur (t.j. 20 % zo sumy 559,98 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.